

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 1. Quid Laurentius Confessarius consulere possit Furbiliano innocenti, &
an hic teneatur retractare confessionem falsi criminis sibi impositi ad
tormenta evitanda?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

CASUS II.

De imponente sibi in iudicio falsum crimen ad vitanda tormenta.

Furander animadvertens, Pompeum in proximum suum prædium excurrisse, clam ejus domum ingreditur, effractaque arcâ pecuniariâ omnem in ea reconditam pecuniam surripit. Paulò post Pompeus domum rediens arcam effractam & evacuatam invenit, qui, cum Turbilianum famulum à se paulò ante dimissum satis de furto suspectum haberet, eum ad Judicem defert. Judex mox eum comprehendi jubet, & cum ad quæstionem abreptus, ac vi tormentorum victus, furtum, quod non commiserat, fateretur, latâ sententiâ morti adjudicatur. Hoc audiens Furander conscientie Stimulis agitated Laurentium Confessarium, qui Turbiliani confessionem in carcere exceperat, illicò adit, eique totam rei seriem pandit, & quid consilii, ut innocentem à morte liberare possit, ab eo exquirat.

QUÆR. I. Quid Laurentius Confessarius consulere possit Turbiliano innocenti, & an hic teneatur retractare confessionem falsi criminis sibi impositi ad tormenta evitanda?

QUÆR. II. An graviter peccet, qui ad evitanda gravissima tormenta sibi falsum crimen imponit, ob quod morti adjudicandus est?

QUÆR. III. Quid consulendum Furandro suri, & An hic teneatur se prode ad liberandum innocentem.

AD I. Q. Laurentius Confessarius Turbiliano consulere poterit, ut ad altius Tribunal appellet, expressa causa falsæ suæ confessionis; cum enim à sententia inferioris Judicis possit quis provocare ad Judicem superiorem, deturque id beneficium etiam confessis, ut probat

bat Archidiaconus in *cap. Romana de appellat. in 6. n. 11.* & ipse hoc beneficio, & remedio uti poterit, causam falsæ suæ confessionis exprimendo, quòd vim tormentorum perferre nequiverit; si tamen hanc viam appellationis ingredi velit, id faciet intra decem dies, qui à die latæ sententiæ numerantur. Poterit quoque Confessarius Judicem adire, eumque, furis nomine occultato, de rei causa, & veritate melius informare, eique non nulla indicia afferre, quæ Turbilianum innocentem verisimile est ignorasse, uti varium genus pecuniæ ablatae, arcæ magnitudinem, figuram, & similia, quæ ex fure & pecuniæ domino intelligere, & cognoscere poterit, quæ forsitan Judicem movere poterunt ad differendum supplicium, aut causam melius discutendam. Securior tamen erit via, si ad Principem recurratur, & cum eo de rei veritate probè informato suppliciter de sententia mitiganda, aut rescindenda agatur.

9 An autem, si hæc omnia nihil sint profutura, antequam extremum subeat supplicium, teneatur confessionem falsi criminis sibi impositi retractare, & veritatem aperire? Negant alii cum Sylvest. Angel. *v. detractio §. 7. Less. de just. c. 11. dub. 7. Bonac. D. 2. q. 4. p. 10. Busenb. l. 4. c. 3. dub. 7. Sotus l. 5. q. 10. Tolet. l. 5. c. 66.* aliisque contra Covar, *1. resol. c. 2. n. 8.*

Laym. *l. 3. tr. 6. §. unic.* alioque quia non tenetur cum tanto suo incommodo, & periculo novæ tormenturæ vitam conservare, nec famæ familiæ suæ consulere. Alii cum Molina *D. 37. & Lug. 14. §. 10.* sub distinctione melius respondent, & siquidem res sit adhuc in eo statu, ut per retractationem impediri possit mors, vel infamia & damna aliorum, quæ inde sequerentur, retractare eum debere, ne aliàs causam ponat suæ mortis; secus si confessionis retractatio nihil sit profutura ad revocandam sententiam jam prolatam, nec ad ejusmodi damna impedienda. Addit tamen Molina *l. c.* cum Clave Regia *n. 44.* Bonac. & aliis, consulendum illi esse, & ita fieri solitum, ut saltem ante mortem publicè fateatur, se vi, & metu tormentorum contra veritatem confessum esse; præsertim cum tunc non amplius sit periculum, ut ad nova tormenta rapiatur, servietque id, si non ad tollendam, saltem ad minuendam infamiam familiæ suæ; cum multi probabiliter credent magis retractationem in mortis articulo, conscientiaë stimulis factam, quàm confessionem præteritam tormentis extortam.

Ad 2. Q. Convenit inter DD. 10 imponere sibi falsum crimen cum periculo mortis ad vitanda solum levia tormenta peccatum esse mortale? quia quilibet tenetur cum levi incommodo vitam propriam